

Zveza Ljudskih Tradicijskih Skupin Slovenije
Slovenian CIOFF® National Section

Bilten

Št. 4, letnik IX.
oktober 2010

Vsebina

<i>Brane Šmid:</i>	80-letnica dr. Bruna Ravnikarja	39
<i>mag. Andrej Košič:</i>	Ostanimo pokončni!	40
<i>Ante Cukrov:</i>	Učitelj ali prijatelj	41
<i>Vesna Bajić Stojiljković:</i>	Z glasbo in plesom do Balkana	44
<i>mag. Andrej Košič:</i>	»Last minute« ponudba in nepričakovan uspeh	45
<i>Maša Kumperger:</i>	Šempetrski in vranski folkloristi v Italiji	46
<i>Zdravko Dušič:</i>	Mednarodni otroški folklorni festival Artiče Brežice	47
<i>Miloš Možina:</i>	Koncert FS Triglav Slovenski Javornik – Jesenice	47
Fotografije:	Utrinki z Jurjevanja 2010 v Črnomlju (foto: Tomislav Urh)	48
Dr. Bruno Ravnikar:	Zahvala	48

Bilten je brezplačno glasilo članov Zveze ljudskih tradicijskih skupin Slovenije in izhaja štirikrat letno.

Naslov: Zveza ljudskih tradicijskih skupin Slovenije
Glavni trg 7
p. p. 173
4000 Kranj
e-pošta: cioff-slovenia@cioff.org
internet: www.zltss.si

Bilten ureja Uredniški odbor:

glavni urednik	Janja Ravnikar
član	Janez Florjanc
član	Božidar Fabjan

Prispevke pošiljajte na: janja.ravnikar@gmail.com

Vsebina člankov izraža avtorjevo mnenje in ne mnenja uredniškega odbora.

Naslovnica: Panjska končnica: Polž preganja krojače (Med nekmečkimi sloji, ki so bili v motiviki panjskih končnic večinoma deležni posmeha, so bili največkrat tarča bojazljivi krojači, ki opravljajo manjvredno delo).

22. julija letos je dr. Bruno Ravnikar dopolnil častitljivih 80 let. Ob tej priliki smo poprosili nekaj folkloristov, če lahko za naš Bilten o njem kaj napišejo. Za osvetlitev z več zornih kotov so se Brane Šmid, mag. Andrej Košič in Ante Cukrov z veseljem odzvali.

80-letnica dr. Bruna Ravnikarja

»KINETOGRAFIJA« je beseda, ki nepoznavalcem in laikom ne pove skoraj ničesar, folklornikom pa veliko, predvsem pa asociacijo na nam vsem dobro poznano ime, »DR. BRUNO RAVNIKAR«. S tem imenom se v nas ne prebudi samo spomin na zapisovanje plesov, temveč še vse kaj drugega, kar je povezano s folklorno dejavnostjo v Sloveniji in v tujini.

Dr. Bruno Ravnikar je starosta slovenske folklore, človek, ki je sodeloval pri oblikovanju današnje moderne folklorne dejavnosti v Sloveniji in je njen aktivni član vse od leta 1949 dalje. Najprej je bil član folklorne skupine Tine Rožanc, nato pa dolgo let njen umetniški vodja. Ustanovil je folklorno skupino Emona, bil njen umetniški vodja, kasneje pa ustanovil eno prvih veteranskih folklornih skupin pri železničarskem kulturnem društvu Tine Rožanc. Ves čas svojega delovanja je aktivno postavljajal na oder različne postavitve slovenskih plesov ter plesov drugih narodov Jugoslavije, tako za svoje kot tudi za druge folklorne skupine. Veliko teh plesov je na terenu tudi sam odkrival in jih zapisoval. Še danes marsikatera od folklornih skupin pleše njegove »koreografije«.

V času socialistične Jugoslavije je povezal vso folklorno dejavnost in jo popeljal na mednarodno sceno, saj je postal ustanovni član mednarodne folklorne organizacije CIOFF®. Po osamosvojitvi Slovenije je ustanovil Zvezo ljudskih tradicijskih skupin Slovenije, kjer je povezal večino slovenskih folklornih skupin ter druge skupine, ki temeljijo na slovenski tradiciji. Kot član ožjega vodstva »CIOFF®-a in kot njen ustanovni in častni član je dosegel, da so Slovenijo kot prvo izmed nekdanjih jugoslovanskih republik sprejeli v to mednarodno organizacijo. Ves čas svojega delovanja do danes se trudi z vsemi močmi, znanjem in svojim poznanstvom, da bi se čim več slovenskih folklornih skupin udeleževalo mednarodnih festivalov. Vsi, ki smo bili kdajkoli na kakšnem od omenjenih festivalov, vemo, kaj pomeni ime Bruno Ravnikar v tujini.

Dr. Ravnikar je avtor nekaj strokovnih knjig s področja folklore in glasbene akustike in dobitnik številnih priznanj, pohval in

odlikovanj. Predvsem nam je znan kot avtor *Kinetografije*, ki je vsem vodjem folklornih skupin odlično pomagalo pri razumevanju in učenju slovenskih ljudskih plesov. Ves čas se trudi, da se to znanje utrjuje in pogloblja. Zadnje čase svoje znanje prenaša tudi v tujino, saj je poskrbel, da so tudi v Italiji pričeli spoznavati ta univerzalni znakovni jezik za opisovanje plesa, poleg tega pa pomaga, da bodo tudi naši sosede dobili moderno knjižno obliko svojih ljudskih plesov.

Ob visokem jubileju, ob 80-letnici, mu želimo še veliko trdnega zdravja in še mnogo let skupnega sodelovanja na folklornem področju.

Brane Šmid, član strokovnega sveta ZLTSS

Ostanimo pokončni!

Osredotočil se bom na nekaj bistvenih poudarkov, za katere mislim, da predvsem označujejo letošnjega »okroglega jubilanta« in njegovo izjemno bogato dosedanje življenjsko bero.

Na prvem mestu je prav gotovo njegov pedagoški opus v najširšem pomenu besede, ki ga predvsem potrjuje vodenje dveh izmed v domovini in v svetu najbolj uveljavljenih slovenskih folklornih skupin, Tine Rožanc in Emona. Takšno delo poleg postavljanja koncepta programa skupine in priprave njegove uveljavitve pomeni zelo obsežno poznavanje baze podatkov – plesov in melodij, v nadaljevanju pa seveda primerne obdelave tega gradiva za prikaz na odru in končno, vendar ne najmanj pomembno, je treba izvajalce naučiti, kako naj takšen prikaz zglada.

V širši kontekst njegovega pedagoškega dela brez dvoma sodi tudi začetek izobraževanja vodij folklornih skupin Slovenije konec 60-tih let preteklega stoletja, tako z vidika postavljanja koncepta omenjene izobraževanja kot tudi sodelovanja pri njegovi praktični izvedbi. Iz istega obdobja beležimo tudi pričetek uveljavljanja njegove »specialne ljubezni« kinetografije, na kar je vezano tudi Brunotovo pedagoško delo v »Školi folklorja« na Badiji pri Korčuli. Zanimljivo ni niti njegovo pedagoško delo na univerzitetnem nivoju.

Drugo področje, ki bi ga rad posebej izpostavil, je Ravnikarjevo delo na področju spoznavanja, zbiranja in obujanja ter uveljavljanja ljudskih instrumentov, kar je posebej opazno tudi v mnogih njegovih spremljavah plesnih postavitev, pri čemer lahko med drugim tudi kot njen bivši »učitelj« z zadovoljstvom spremlja razvoj in dosežke ene njegovih bivših »učenk« dr. Mire Omerzel Trlep.

Naj omenim še iniciativo Brunota za mariborski festival Folkart, pri čemer mi je še živo v spominu izjava g. Henryja Coursageta, poleg Brunota enega od treh še živečih »membres fondateurs« CIOFF®-a, ki je bil v Mariboru leta 1989 prisoten pri otvoritvi prve izvedbe Folkarta; ko smo ga vprašali, kaj misli o organizaciji takratnega festivala, je prizanesljivo dejal: »Pour la première fois, ça va!« Pa ne samo iniciativo, ampak, kolikor vem, tudi večletno svetovanje in posredovanje sodelovanja številnih inozemskih folklornih skupin, s čimer je po svoje prispeval k oblikovanju koncepta takšnega Folkarta, kot ga danes poznamo.

Ob najboljših željah, ki mu jih tudi jaz voščim ob spoštljivi obletnici, zaključujem z njegovim pogosto uporabljenim: »Ostanimo pokončni!«

mag. Andrej Košič

Učitelj ali prijatelj

Skupščina hrvaškega CIOFF®-a je na svojem letnem zasedanju v Osijeku februarja 2010 dr. Ravnikarja imenovala za svojega častnega člana. Čeprav je bila odločitev soglasna, dvomim, da so vsi delegati vedeli, za kaj gre. Saj vedo vsi, predvsem srednja in starejša generacija, kdo je Bruno, in verjetno je bila velika večina prepričana, da je Brunovo častno članstvo rezultat njegovega strokovnega znanja in izkušenj. Malokdo pa je bil pozoren na utemeljitev: »Za izjemen prispevek pri oblikovanju in delovanju hrvaške sekcije CIOFF®.«

Za kaj gre?

Jesen 1990. Jugoslavija se je majala in toliko, da ni klonila. Turistična sezona v Poreču je dobra, kulturna ponudba pa nezadostna. Predvsem folklorna. Najpogosteje prisoten, vendar le na območju Poreča, je beograjski »Opanak«, folklorni oktet, sestavljen iz aktivnih članov nekaj beograjskih društev, ki se iz dneva v dan derejo na terasah poreških hotelov. Cirilica prebada ušesa. Kako jih zaustaviti, če imajo od vodstva takratnih hotelov blagoslov za dobro delovanje? S silo vsekakor ne! Začnem se ukvarjati z organizacijo folklornega festivala. Zlate sopele. Ampak kako, s kom in s čim. Ukvarjal sem se s festivali, ampak ti so bili s področja klasične glasbe. Ukvarjal sem se s folkloro v mladosti, plesal, igral, delal priredbe za skupine. Ampak kdaj je to bilo? In zdaj hočem festival in to seveda velik festival.

Kdo mi lahko pomaga? Edino *Lado*. S skupino sem, glede na to, da sem leta organiziral njihove koncerte v sklopu njihove letne turneje, v dobrih odnosih. Dr. Ivančan je odšel s funkcije direktorja, na njegovem mestu je Stjepan Sremac, moj stari znanec.

V Zagreb. Braco je pripravljen pomagati, ampak, pravi, najbolje je, da se obrneš na dr. Ravnikarja v Ljubljani, on je tajnik jugoslovanskega CIOFF®-a in ve, kako ti lahko pomaga.

CIOFF®? Dr. Ravnikar? Nikoli slišal. Ampak festival je treba narediti, saj smo že ustvarili pozitivno ozračje.

Ni druge, treba je v Ljubljano. O osebi ne vem ničesar, živi v delu mesta, ki ga ne poznam dobro. Telefonski kontakt, dogovor.

Ko sem se vozil proti Ljubljani, nisem mogel niti slutiti, da bo to srečanje v mnogočem spremenilo moje življenjske poti. S spoštovanjem se vzpenjam v 4. nadstropje Ane Zihlove 4, saj je Braco o spoštovanem profesorju zelo lepo govoril.

Krepak šestdesetletnik. Gospod. Domače me je sprejel. Ob kavi in pivu sva se dolgo pogovarjala. O folklori, o folklornih skupinah, o festivalih, o organizaciji folklornih festivalov, o njihovih posebnostih, O CIOFF®-u, o njegovi strukturi, o jugoslovanskem CIOFF®-u in njegovi strukturi glede na federalno sestavo države, posebno o njenem nefunkcioniranju.

Kot poslušen učenec sem zelo resno sprejel tako informacije kot inštrukcije. Festival je na pomolu, dr. Ravnikar se je potrudil in za prvo Zlato sopele smo pripravili dobre skupine.

Vendar pa ...

Domača politična scena je popolnoma razburkana. Dobil sem vabilo na otvoritev Folkart festivala v Mariboru. Festival pod kontrolo dr. Ravnikarja. Tega ne smem izpustiti. Pri prihodu v Maribor, na cestninski postaji takratnega kratkega avtocestnega odseka ljubljanski radio poroča, da je državni zbor sprejel odločitev o izstopu Slovenije iz federacije. Enako odločitev je kakšen trenutek prej sprejel tudi hrvaški parlament. Otvoritev je svečana. Vsi, kot da so preslišali zgodovinski odločitvi hrvaškega in slovenskega parlamenta. Na svečanem sprejemu gospa Tovornik, tedanja mariborska županja, z nerazumljivim mirom obvladuje položaj. Samo ona ve, kakšni problemi jo čakajo.

Nočitev skupaj z vsemi skupinami v domu Lizike Jančar. Vračam se v Poreč. Ko prečkam Kozino, zastoj na cesti. Kolona proti

Kopru. Iz smeri Kopra ni vozil. Čakam. Nobenega ne moreš nič vprašati, nihče ničesar ne ve. Občasno se po levi strani ceste pripelje tovornjak vojakov JLA v polni borbeni pripravljenosti. Čakam sigurno dve uri. Ne moreš več niti obrniti, ker je kolona predolga: delavci bližnjega kamnoloma so s težkimi vozili zaprli cesto, da bi zaustavili tanke iz Kozine, ki bi se morali spustiti na mejni prehod Škofije. JLA želi zaščititi meje. Desetdnevna vojna se je začela. To sem izvedel, ko sem s triurno zamudo prispel v Poreč. Komaj začeti Folkart je prekinjen.

Kaj bomo mi? Vojna se je začela, ampak vse se odvija daleč od Istre. Milošević in JLA mislijo drugače. Hrvaška je v plamenih. Nismo niti začeli, pa že moramo preklicati festival.

Vojna traja, mi pa razmišljamo, kako naj, dokler bodo vojne strahote dovoljevale, organiziramo festival v Poreču. V vmesnem času razmišljamo, kako izkoristiti nefunkcioniranje *de iure* ampak ne tudi *de facto* obstoječe jugoslovanske sekcije CIOFF®, katere tajnik je ravno Bruno; kako uvesti nove, ravnokar ustanovljene države v naročje te svetovne organizacije. Kako »nadmudriti« CIOFF®-ovo birokracijo.

Januarja 1992 smo se dobili v Poreču, poleg mene Bruno, Joško (Vrljičak, tedanji predsednik splitskega KUD Jedinstvo) in še nekaj oseb iz hrvaškega sveta folklorne. Ustanovili smo hrvaško sekcijo. Vrljičak, predsednik KUD-a, postane predsednik sekcije, moja malenkost, predsednik festivala, pa tajnik. Tisto, kar potrebujemo, je mednarodno priznanje. Da bi sploh lahko aplicirali na svetovno organizacijo, mora biti država članica Združenih narodov, odločitev o formiranju zasebnega CIOFF®-a pa mora biti v skladu z zahtevami Badinterove komisije. Vse mora biti pripravljeno do CIOFF®-ovega kongresa, ki bo oktobra 1992 v argentinskem Santa Fe. Marljiv, metodičen in natančen, kakršen je običajno, je Bruno vse pripravil. Na kongresu v Argentini dvočlanska delegacija *de facto* neobstoječe organizacije: Bruno – uradni delegat in jaz – opazovalec. Zanimiv predlog uradnega delegata: brisanje jugoslovanskega CIOFF®-a in sprejem dveh nacionalnih sekcij, Hrvaške in Slovenije. V dvorani univerzitetne knjižnice rahel posmeh: delegat predlaga ukinitve nacionalne sekcije, katere delegat je. Pa vseeno, uspelo je: oktobra 1992 je bila nacionalna sekcija Jugoslavije izbrisana iz članstva mednarodne organizacije. Hkrati sta v polnopravno članstvo sprejeti dve novi organizaciji, nacionalna

sekcija Hrvaške in nacionalna sekcija Slovenije. Čestitke. V hotelski sobi sva si nazdravila, Bruno pa pravi: »Od sedaj naprej sva na ti, v skladu z običaji v našem folklornem svetu.« Bil sem ponosen.

Niti sanjati nisem mogel, v kakšni meri bo to članstvo vplivalo na moje vsakodnevno in družinsko življenje. V prvi vrsti polno dela: malo poreško jedro se je razraslo v organizacijo s preko 60 polnopravnimi člani s cele Hrvaške. Ustvarjeni so novi festivali, sklenjena mnoga prijateljstva na različnih meridianih.

In Bruno, ki je vsemu botroval, od kogar sem se učil in se še vedno učim?

Letos je prišlo vabilo na Brunov osemdeseti rojstni dan. V Novem mestu. Vpraša kolega, kako boš, poletje je in vroče, daleč je. Ne, dragi. Gre za Brunota, gre za prijatelja. Kaj pomeni oddaljenost, kadar gre za spoštovanje in prijateljstvo.

Ante Cukrov, hrvaška sekcija CIOFF®
iz hrvaščine prevedla: Janja Ravnikar
(Prispevek se v izvirniku nahaja na spletnih straneh ZLTSS.)

Ob visokem jubileju – 80. obletnici dr. Brunu Ravnikarju – ustanovitelju in dolgoletnemu predsedniku ZLTSS izrekamo iskrene čestitke in želje po nadaljnjem sodelovanju vsi ljubitelji folklorne dejavnosti!

V imenu članic ZLTSS MAGDALENA TOVORNIK, predsednica

Z glasbo in plesom do Balkana

Po lanskoletni uspešni organizaciji prvega mednarodnega festivala z naslovom *Z glasbo in plesom do Balkana* je 25. 9. 2010 AKUD Kolo iz Kopra tudi ob začetku svoje četrte sezone v Kopru pripravilo bogat plesno – glasbeni večer.

Svojo kulturo in tradicijo so skozi ples in glasbo predstavile naslednje skupine: Gradsko KUD "Alat – Swissslion" iz Trebinja (BiH), Makedonsko KUD "Sv. Kiril in Metod" iz Kranja, KUD "Sevdah" iz Ljubljane, KD "Kraški šopek" iz Sežane in AKUD "Kolo" iz Kopra.

Vesna Bajić Stojiljković

»Last minute« ponudba in nepričakovan uspeh

Dva dni po povratku s končanega 40. beltinškega folklornega festivala sem v računalniku pozno zvečer opazil ponudbo za gostovanje na SIVO festivalu na Nizozemskem. Naslednje jutro, 28. julija pokličem dr. Bruna Ravnikarja in izvem, da se kljub temu, da je minilo od objave razpisa že pet dni, ni javil še nihče. Zaposim za dan odloga, vzamem v roke telefon (tudi upokojenci nismo neobčutljivi na sezono dopustov) in po dvanajstih bolj ali manj napetih urah še v sredo zvečer sporočim Ravnikarju, da smo pripravljene. Bruno reagira še tisti večer in naslednje jutro imam pred seboj pravila festivala in prijavnico. Izpolnim jo in pošljem, za tem še nekaj značilnih fotografij in tri ure kasneje imam odgovor impresarija festivala SIVO Geerta Nijhofa: »Spoštovani gospod, hvala za vašo prijavnico, ampak na njej je najbrž en napačen podatek – povprečna starost skupine ne more biti 68 let?!« Še isti dan ga pokličem, v vmesnem času je že prejel naše slike in obljubi, da bo poslal uradno vabilo. V petek, 30. julija sem ga dobil, še isti večer imamo prvo vajo, pa drugo v soboto 31. in ponoči 2. avgusta odpotujemo.

Namenoma sem nanizal kratek potek bistvenih dogodkov, ki so se kot brzovlak zvrstili v petih dneh od izhodišnega podatka do odhoda skupine na 26. Mednarodni folklorni festival SIVO v Odoorn na Nizozemskem. Festival z dolgoletno tradicijo je imel tudi letos kar spoštljivo zasedbo 17 tujih folklornih skupin iz 17-ih držav, praktično z vseh celin, razen Avstralije, poleg njih pa še pet domačih.

V vseh petih dneh festivala smo nastopili desetkrat s programi od 15 do 30 minut na različnih prizoriščih ter v dveh povorkah pred več tisoč gledalci. Najbolj nam je ostal v spominu gala nastop v festivalnem šotoru pred 2500 gledalci; nastopali smo za Romuni in pred Rusi, prikazali (zaradi časovne omejitve na 20 minut) za malenkost skrajšano gorenjsko Ofiranje in po kratki glasbeni medigri še splet prekmurskih plesov – poleg Pajeriša še Gospod – gospa, melodično Šamarjanko in živahni, temperamentni Točak, ki smo ga zaključili v tempu, ki se ga ne bi bilo treba sramovati niti skupini s trikrat nižjo povprečno starostjo. Publika je ob gromkem »Bravo!« vstala in stoje skandirala po ritmu izhodne »Čindare« do konca našega nastopa.

Da je bil omenjeni nastop res odmeven, še naslednja sličica: ko smo naslednji dan v paradi šli med tisoči spremljajočih, je ob sprevedu med gledalci sedela nam popolnoma neznana starejša gospa in

me na presenečenje vseh vprašala: »Slovenia?! Sind sie Andrej Kosic??!« Nato pa dodala: »Very good gala!« Vsi naši člani so zatrjevali, da ni bila gostiteljica kakšnega od naših članov; stanovali smo namreč pri družinah, ki so nas gostile na svoje stroške, kar počno že 26 let, in z zadovoljstvom lahko zapišem, da smo se »počutili kot doma«.

Andrej Košič

Šempetrski in vranski folkloristi v Italiji

Konec letošnjega junija smo se člani dveh folklornih skupin skupaj odpravili na turnejo v italijansko mesto Marsciano. Folklorniki iz Folklorne skupine Grifon iz Šempetra in Folklorne skupine Vransko smo s skupnimi močmi prebivalcem italijanskega mesteca predstavili delček slovenske kulture skozi ples.

24. junija smo prispeli v Perugia in imeli kratek ogled mesta. Kasneje smo se nastanili v športni dvorani v Marscianu. Naslednji dan smo si dopoldan ogledali Assisi, zvečer pa nas je čakal desetminutni nastop, na katerem se je vsaka skupina predstavila z eno koreografijo. V soboto, 26. junija smo pripravili 45-minutni skupni nastop, na katerem se je FS Grifon predstavila s tremi koreografijami, in sicer z rateškimi, koroškimi in dolensjimi plesi, FS Vransko pa je zaplesala dva različna spleta štajerskih plesov. Naslednje jutro smo se udeležili nedeljske svete maše, kjer smo člani obeh skupin družno zapeli. Popoldan so vse sodelujoče skupine festivala sodelovale v povorki po Marscianu, zvečer pa nas je zopet čakal nastop. Poleg obeh slovenskih skupin so se na srečanju predstavile še tri skupine iz Italije ter skupina iz Peruja.

Imeli smo tudi nekaj prostega časa. Za njegovo čimlažje preganjanje je bila na razpolago neomejena uporaba kopalnega bazena, ki je spadal v kompleks športnega centra, v katerem smo spali. Seveda smo člani obeh skupin med prostim časom navezali močne stike, sodelovanje pa bomo ponovili tudi v prihodnje.

V ponedeljek smo se med potjo proti domu ustavili še v Rimu, kjer smo si pod vodstvom slovenske vodičke gospe Brigitte ogledali največje zanimivosti Rima in seveda Vatikan, kjer smo bili deležni posebne časti, saj smo si lahko ogledali nemško ozemlje, kamor navadni turisti nimajo dostopa.

Maša Kumperger

Mednarodni otroški folklorni festival Artiče Brežice

Lani se je vodji OFS KUD Oton Župančič Artiče Vesni Bogovič porodila ideja o razširitvi društvene dejavnosti na nivoju otroških skupin. Omenjena otroška skupina je že vrsto let zelo uspešna in je bila večkrat izbrana za predstavitev na državni reviji, hkrati pa je že nekajkrat gostovala na otroških festivalih v Turčiji, Makedoniji, na Poljskem in nazadnje na Češkem. Glede na to, da želijo tudi tuje skupine na obisk v Slovenijo in da smo jih lahko povabili le na vikend obisk naše skupine, smo se v društvu odločili, da letos organiziramo prvi mednarodni otroški folklorni festival v Artičah in Brežicah. K sodelovanju so bile povabljeni še OFS Kresnice iz Brežic in OFS iz Pišec, ki že imajo tudi mednarodno sodelovanje. Letos je k projektu pristopila le skupina iz Brežic. Tako se bo odvijal 1. MOFF Artiče Brežice v času od 13. do 17. oktobra, sodelovale pa bodo OFS KUD Oton Župančič Artiče z gosti OFS Svetlovanek (Bojkovice, Češka) ter OFS Kresnice OŠ Brežice z gosti OFS Mali Debowczanie (Debowiec, Poljska). Naslednje leto želimo razširiti festival na več sodelujočih skupin, ko bomo na osnovi letošnjih izkušenj morda dodali tudi nove vsebine.

Zdravko Dušič

Koncert FS Triglav Slovenski Javornik – Jesenice

Člani KUD Triglav Slovenski Javornik – Jesenice bomo 11. decembra 2010 pripravili novoletni koncert »Belo, ki ni belo«. V goste smo povabili FS KUD Oton Župančič iz Vinice z namenom, da prikažemo plesne pesmi iz Bele krajine in Prekmurja. Skupina ima plesne, ki so bili zapisani v Beli krajini, v svojem repertoarju že od vsega začetka delovanja leta 1991. V tem času je dvakrat prenovila kostumsko podobo in pripravila štiri različne odrske postavitve belokranjskega plesnega izročila. Plesne, ki so bili zapisani v Prekmurju, je v svoj program vključila leta 1996, do danes ustvarila tri odrske postavitve, kostumsko podobo pa določata dva niza folklornih kostumov. Večer bo sestavljalo pet odskih postavitev, sestavljenih iz plesov, zapisanih v Beli krajini in Prekmurju, samostojna godčevska in pevska točka. Predstavljal bomo oblačilno dediščino panonskega oblačilnega območja – predvsem povezavo med platnom, bombažnim blagom in prvinami oblačenja, ki so prehajale v kmečko okolje prek višjih družbenih plasti.

Miloš Možina

Utrinki z Jurjevanja 2010 v Črnomlju (foto: Tomislav Urh)

Zahvala

Vsem, ki so mi ob priliki moje 80-letnice poslali pisne čestitke, se iskreno zahvaljujem! Dr. Bruno Ravnikar